

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500 —; pentru particulari Lei 400 —; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300 —. În străinătate Lei 800 —. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6 —

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Alegerea unei cariere. — Stabilizare și bilanț. — Sfârșitul unei utopii. — Lloyd's. — Situația. — Impozite. Legea timbrului. — *Cronică:* Neerolog. Balanța comerială a României pe primul trimestru din 1929. Organizarea vânzării cerealelor. Restanțele impozitelor din Cluj se urecă la aproape un miliard. Intensificarea încasării impozitelor. — Situațiunea sumară a Băncii Naționale a României. — Cursul Valorilor la Bueurești. — Concours.

Alegerea unei cariere.

În viața de toate zilele întâlnim meseriași, comercianți, funcționari diferiți, cari duc o luptă continuă cu ei înșiși. Vi s'a părea poate ciudat acest lucru dar așa e. Viața pentru aceștia este chin mai ales când e vorba să-și exercite meseria sau ocupațiunea după care trăiesc. Nu au nici un pic de dragoste față de ocupațiunea lor și mai ales nu-i interesează nimic în cece privește specialitatea lor.

Aceștia sunt oameni, cari la alegerea carierei lor nu și-au luat oboseala, să cerceteze, să analizeze și să reflecteze asupra carierei care vor a o îmbrățișa, nici atât cât reflectezi atunci când cumperi o pereche de pantofi, cu toate că chestia e de o importanță cred mai mare.

La unii o parte din vină cade asupra lor, la alții asupra părinților sau tutorilor cari dându-și copiii la vreo meserie, îi angajează ca ucenici acolo unde au putut afla vreun loc, fără a mai sta pe gânduri că este el, băiatul, apt sau nu pentru acest lucru. Băiatul terminându-și anii de ucenicie, crescând simte la tot pasul greșala ce s'a comis. Rămâne pentru toată viața legat de o meserie pentru care nu a fost făcut. Să o mai schimbe se vede

prea bătrân și dealtecum s'a înăscut în el o teamă: De a nu întâmpina o nouă desiluzie.

Dealtecum dela un copil, fără concursul părinților sau tutorilor, care să se ocupe de el ce poți aștepta să-și știe alege el singur cariera. La copii se văd diferite înclinări și aceste să servească de directivă. Așa bunăoară nu e suficient unuia să-i placă mecanica, ori-și-cât ar accentua că voește a fi mecanic de tren, să conducă trenul dacă nu va fi în stare să distingă culorile. La fet pictor, pot să-i tot placă tablourile, dacă va fi miop n'are să se fericească. Sunt oameni cari au instincte ca să zicem așa, paralizate. Am avut un coleg, care conducându-și automobilul propriu, fixa drumul la o distanță oarecare înaintea mașinei și neglija complet obstacolele ce se iveau în imediata apropiere a automobilului. La aceștia ori-cât le-ar plăcea o meserie și dacă prezintă o lacună sau o imperfecțiune să fie abătut dela ocupațiunea ce vrea să-și aleagă. De nu-l vom abate numai decepție îl așteaptă în viață. Copiii imperfecțiunile lor nu le cunosc, și deaceea dacă nu vor reuși din cauzele aceste nu sunt părinții lor de vină că nu i-au indicat drumul ce aveau a urma?

În general părinții se silesc să-și crească copiii cum pot mai bine dar când e vorba să-și aleagă o carieră se ocupă cu mult prea puțin de ei. Alegerea unei cariere nu trebuie făcută în pripă. Ocupațiunea nu va fi niciodată plăcută dacă nu va fi în armonie cu aptitudinile individului, iar individul nu va produce niciodată nici jumătate din cece ar fi putut produce. Dacă își alege o carieră pentru care e apt are posibilitatea de a deveni

fericit. Numai iubindu-ți lucrul pe care îl faci ești capabil a-l face bine.

În urma alegerii greșite suferă în primul rând individul și pe urmă societatea, căci afirm cu convingere că elementul turbulent, îndeosebi dintre meseriași și muncitori, aceștia îl formează.

Stabilizare și bilanș.

Repercursiunile stabilizării monetare asupra întreprinderilor economice private.

De Petre Porușiu, prof. univ.

(Urmare).

2. Politica de consolidare economică și financiară a statului român după războiu.

Domnul Vintilă Brătianu în expunerea de motive a proiectului de buget general al statului pe exercițiul 1925, făcând o reprivire asupra politicii financiare urmate de la anul 1922 — primul an cu buget în regulă după războiu — de către guvernul din care făcea parte, o caracterizează astfel, că ea a fost îndreptată asupra menținerii cheltuielilor statului în limita resurselor tezaurului. Oprirea emisiunii biletelor statului — spune Dsa — a stăvilit prăbușirea monetei naționale, a contribuit la stabilizarea ei și a asigurat consolidarea bugetară a statului; bugetul a putut rămâne echilibrat, deși el a sporit de la 7,5 miliarde Lei în anul 1921/22, la 10,5 miliarde în 1922/23, la 20 miliarde în 1923 și la 24 miliarde Lei în anul 1924.

Politica aceasta financiară s'a întemeiat pe concepția că „nu puteam din cauza discreditului ce apăsa asupra țării, să nădăjduim concursul din afară, fără încetșarea noastră economică și chiar politică”. (Loc. cit. p. 5). În consecință viața economică a țării a fost îndrumată potrivit scopului de a-i păstra independența de factorii economici cari înrăuresc raporturile economice internaționale. Prin taxe de export au fost menținute prețurile scăzute ale produselor interne, iar prin tarifele de import s'a stăvilit importul lucrurilor cari nu erau de prima necesitate, — ambele măsuri având să conserve puterea de cumpărare a Leului în interior, care era mai mare decât cota lui pe piețele străine (loc. cit. pp. 7, 8).

Totuș deprecierea monetei și a schimbului român era un fapt de care trebuia să se țină seamă. Fostul ministru de finanțe explică deprecierea pe de o parte prin cauze economice, ca secătuirea țării, oprirea producției și nevoia reaprovizionării din afară într'un period în care balanșa economică a țării era „dezastruos” deficitară, iar pe de altă parte prin cauze financiare: absorbirea a peste șapte miliarde Lei monete

străine fără acoperire, pentru unificarea monetară; nerestituirea tezaurului Băncii Naționale de către guvernul rusesc și în fine sporirea emisiunii Băncii Naționale atât pentru nevoile statului, cât și pentru nevoile particulare (loc. cit. pp. 10 ss.). Dsa distinge trei perioade principale în deprecierea schimbului român: Cel dintâu de la începerea războiului până la absorbția monetelor străine, pe la sfârșitul anului 1920, când dolarul american cota 75 Lei și lira sterlină 261. În acest period schimbul a fost influențat de inflațiunea pentru nevoile statului, emisiunea străină (biletele Băncii Generale) și dezechilibrul economic cauzat de războiu. Al doilea period începe cu unificarea monetară și convertirea monetelor străine aflate în țară și durează până la finele anului 1921; el este caracterizat de prăbușirea Leului, accentuată prin nerespectarea angajamentelor de plată ale comerțului și ale statului. Dolarul 140 Lei, lira sterlină 540. Al treilea period este acela în care, deși inflația era oprită, scumpirea crescândă a traiului continuă din cauza neîncrederei și a cauzelor de scădere din perioadele precedente. Dolarul 231, lira sterlină 1017. În expunerea de motive suscitată sfârșitul acestei epoci este pus pe vara anului 1924 (p. 11). În scopul de a înlătura cauzele care au provocat deprecierea monetei, guvernul își propunea să *oprească emisiunea de stat și să refacă acoperirea metalică prin echilibrarea bugetului și îndreptarea balanșei comerciale*, — ca singurele măsuri ce depindeau de noi și păreau că se pot obține sigur și mai repede, — câtă vreme recuperarea acoperirilor metalice a monetelor străine absorbite prin unificare sau împrumutul străin le considera — cel puțin deocamdată — ca inaccesibile. Pe de altă parte guvernul a procedat la *reluarea serviciului datoriei publice consolidate* dinainte de războiu și la consolidarea succesivă a datoriei publice flotante. Restabilirea balanșei comerciale o aștepta de la îmbunătățirea transporturilor, aplicarea reformei agrare, menținerea taxelor de export și de la prohibițiuni și protecții vamale. Acestor măsuri, cari constituiau „politica economică cumpătată” a guvernului, le atribue dl Vintilă Brătianu stabilizarea relativă a Leului în al treilea period de depreciere și care era considerată de Dsa drept prim pas spre întărirea valutei naționale și sporirea puterii de cumpărare a monetei. În acelaș timp însă, în urma restrângerii scontului, piața suferă de criza monetară. Guvernul își dădea samă că nu avea de ales decât între două alternative. Una preconizată de unele cercuri preocupate numai de extinderea afacerilor și cari cereau sporirea emisiunii, — ceea ce după credința sa ducea la o nouă inflațiune. Cealaltă

alternativă a fost politica urmată de guvern în înțelegere cu Banca Națională și care tindea la sporirea puterii de cumpărare a monetei în felul arătat mai sus. Explicația pentru scumpirea continuă a vleiți, — care demonstra totemai scăderea puterii de cumpărare a monetei, — guvernul o găsea, în afară de influența speculei și a mijloacilor inutili, în primul rând în diferența, ce exista între puterea de cumpărare a Leului în interior și cota lui pe piețele străine, și în tendința de adaptare a prețurilor spre aceea din urmă. În consecință guvernul se străduia deocamdată a aduce cursul din afară la puterea de cumpărare ce o avea Leul în interior, lăsând a se înțelege că în viitor tindea la restabilirea valorii pe care Leul este chemat să o aibă în mod definitiv și concludea, că recăpătând Leul această valoare meritată în afară se va mări negreșit și puterea sa de achizițiune pentru circulațiunea actuală a țării (loc. cit. pp. 14, 15).

„Politica urmată de guvern — declară ministrul finanțelor în expunerea de motive a bugetului pe 1925 (p. 15) — nu este deci pentru moment o politică de deflație, dar nici de inflație, ci pur și simplu de întărire treptată a Leului cât mai aproape de valoarea lui reală pentru a-l duce în viitor“.

Examinând efectele unui *imprumut extern* pe care — chiar după ce vom fi reușit să spulberăm discreditul ce apasă țara — îl crede imposibil, în viitorul apropiat din cauza lipsei de disponibilități în străinătate, își exprimă părerea că întrebuițând acel împrumut pentru cumpărări de trate depuse la Banca Națională ar pricinui o urcare prea bruscă a Leului, iar pe de altă parte ar duce tot la spor de emisiune — deși cu o acoperire mai reală, — și astfel ne-am depărta în loc să ne apropiem de circulația normală, care nu va trebui să rămâie în cifra urcată a actualei emisiuni.

(„Revista juridică“)

(Va urma).

Sfârșitul unei utopii.

Rezultatele încercării de naționalizare în Australia

În toate statele cu o cultură mai pronunțată aflăm azi oameni chiar și între burghezi cari propagă ideea naționalizării diferitelor ramuri din viața noastră economică, deci a socializării statelor.

Este greu de-ai convinge pe aceștia că sunt victima unei utopii, că ei nu vor să recunoască dovezile Rusiei, spun că acolo sunt împrejurări politice speciale și unde tirania țarismului s'a schimbat cu tirania sovietelor este imposibil de-a aplica acel plan grandios de fericire al omenirii.

Dor trebui însă necondiționat să se oprească asupra rezultatului unui experiment făcut în Australia, cu care ocaziune vor trebui să recunoască că da, acel plan între împrejurările actuale nu se poate pune în aplicare. Acolo în Australia s'a făcut încercarea de-a introduce în economia națională principiile pentru socializarea statelor, dar rezultatul acestor nizuințe a costat multe milioane și s'a sfârșit cu lichidarea întreprinderilor naționalizate. Astfel s'a revenit la întreprinderile particulare, cu alte cuvinte s'a năruit utopia, pentru introducerea căreia dela Thomas Moore, cancelarul lui Henric al VIII-lea în secolul al XVI-lea se luptă atâția oameni.

În anul 1915, după ajungerea partidului muncitorilor la guvern începe naționalizarea în Queensland. Ridicarea lefurilor, reducerea scumpirei traiului, o așteptau masele dela acest guvern. Primul ministru Ryan și-a început activitatea prin ridicarea lefurilor personalului dela Căile Ferate, alte bresle au cerut acelaș tratament din care cauză Ministerul muncii a fost asaltat de diferitele cereri. La începutul acestui experiment s'a putut constata că nu toate merg conform programului stabilit, căci imediat după urcarea lefurilor s'a scumpit și viața. Nu ne pasă zice guvernul, căci noi vom să naționalizăm. A creat mai multe întreprinderi de stat, cari controlau prețurile. A cumpărat o mulțime de ferme pentru viticultură, abatoare, măcelării, a înființat târguri și prăvălii pentru vânzarea peștelui, a creat fabrici de stat pentru conserve și a luat în regie proprie restaurantele din gări. Au preluat 5 mine de cărbuni, mai multe furnale, joagăre și alte întreprinderi mai mici, cu alte cuvinte au naționalizat în aproape toate ramurile economice. Costul acestora se reducea pe hârtie numai la circa 60 milioane șilingi, pe care statul și l-a procurat prin emiterea de bonuri de tezaur. Ryan credea că este învingător. În cazul dacă s'ar urca prețul vitelor și a cărnei, atunci prin tăierea vitelor în masă în abatoarele statului vor reduce prețurile.

În fruntea acestui concern socialistice al statului se afla un om care se nizuia din răspuțeri să ducă la îndeplinire intențiunile sociale ale lui Ryan. Dacă acest om n'ar fi avut un cuvânt hotărâtor, dacă nu s'ar fi opus ca un conducător conștiințos de întreprindere, desigur întreprinderile ar fi devenit un azil al amicilor politicii și pierderile ar fi fost mai mari. Totuși acestuia nu ia reușit să împiedece de-a crea o mare burocratie, astfel că în fine și muncitorii credeau că întreprinderile s'au creat numai pentru ei în urma cărui fapt acestea decădeau. În curând a trebuit să închidă o mină de cărbuni, căci după-cum afirmă primul ministru aceasta deveni un refugiu

al leneșilor; prețul de cost al unei tone de cărbuni era de 77 șilingi pe când nu se puteau plasa decât cu 55 șilingi. Desiluzionat Ryan în urma decepțiilor s'a hotărât să se retragă.

În anul 1926 s'au amortizat din întreprinderile statului aproape 30 milioane, în luna 1928 s'au urcat pierderile la peste 45 milioane și numai întreprinderile celea mai mici aduceau un venit de circa un milion. Deoarece însă între timp diferitele departamente au creat întreprinderi proprii, pierderea totală era de Lei 125 milioane, ținând seama că la vânzarea întreprinderilor din 170 milioane investite numai câteva milioane s'au încasat. Pierderile guvernului sunt însă mai mari, deoarece întreprinderile au fost scutite de impozite.

Întreprinderile statului în Queensland au suferit un eșec complet. De 10 ani majoritatea locuitorilor țării credeau că salvarea este în socialismul de stat, azi însă sunt ferm convinși că pentru popor este mai bine dacă statul nu întreține întreprinderi, ci le lasă în grija particularilor. Sfârșitul acestui experiment al socialismului de stat s'a caracterizat prin sdruncinarea creditului de stat, descurajarea deponenților și mărirea șomajului. Din celea sus indicate Australia arată Europeanilor cu dovezi eclatante că unde duce naționalizarea și socialismul de stat.

Lloyd's.

(După Sil-Dava).

Dacă cineva ar încerca să scrie istoria Lloydului începând cu acel „alfa“ al tuturor poveștilor „A fost odată...“. Desigur n'ar putea fi învinovățit de puțină seriozitate, căci, într'adevăr, dacă în povești, de cele mai multe ori, acțiunea începe dela o stare de lucruri umilă ca și dela persoane umile, apoi aci, în cazul Lloydului, împrejurările, cari au servit primele elemente materiale, la fel persoanele, cari au dat suflul de viață acestora, sunt de o modestie perfect asemănătoare și întru nimic deosebită.

„A fost odată, a fost odată un om sărac“... așa se toarce primul fir din caterul poveștii. „A fost odată, a fost odată un om sărac cu numele Lloyd, Eduard Lloyd“... acesta-i primul șir din pagina dintâi, merită să păstreze desfășurarea uneia dintre cele mai frumoase activități, din câte a cunoscut vreo întreprindere comercială pe glob.

În anul 1691 englezul Eduard Lloyd deschide în orașul Londra o cafenea, pe care o botează după numele său: „Lloyd's Coffee-house“. Local sărăcăcios (consta doar dintr'o cameră și bucătărie), cu o mobilă grosolană și redusă pe o dușumea presărată cu nisip, nu prezenta la în-

ceput vreo importanță deosebită, nici chiar pentru patron. S'a întâmplat însă că acest cuib din cart au răsărit minunile de mai târziu, să fie așezat chiar pe Lombard-street, o stradă populată în bună parte de bijutieri, de zarafi, bancheri, sam-sari de asigurare italieni, plecați de-acasă în lumea largă pentruca să-și încerce norocul. Cu toate că negoțul lor se făcea sub cerul liber, acesta a luat un avânt remarcabil, ba ce e mai mult, obiceiurile, cari, fatal, trebuiau să ia ființă în legătură cu el, au fost acceptate și împământenite în multe alte țări cu un comerț înfloritor. Astfel se explică faptul, că spre sfârșitul secolului al XVII se pomenește în Hamburg, Veneția, Amsterdam, etc. despre „uzanțele stradei“, cari nu sunt altceva decât uzanțele comerciale împrumutate din Lombardstreet.

Negustorii italieni au căleat cei dintâi pragul micii cafenele. Dar au venit și alții, căci nu departe de Lombardstreet, abia la distanță de câteva minute curge Tamisa cu vapoarele ei, cari aduceau mulți streini, din toate colțurile lumii. Lloyd îi primea bucuros, intra în vorbă cu ei, îi descosea de toate noutățile pe cari le știau. Și nu erau de neglijat veștile pe cari călători îndepărtați le spuneau cafegiului din strada zarafilor. Pe vremea aceea cel mai rapid mijloc de comunicație era vaporul, știrile venite cu el, prin urmare erau și cele mai proaspete.

O fi înțelegând bătrânul Lloyd importanța faptului că el este unul dintre deținătorii știrilor de pe mare, o fi având intenția să-și servească în mod real clienții, prin noutățile puse la dispoziția lor, sau o fi căutat numai să-i atragă, pornind dintr'un elementar calcul de câștig? Enigmă. Fapt este, că el fixa pe hârtie tot ce auzea și apoi afișa pe perete „ultima oră“ a zilei.

Binecuvântată idee! Căci în felul — acesta fără să-și dea seama — a schimbat cursul obișnuit al comerțului său, făcând prima încercare spre o întreprindere din care s'a născut instituția Lloyd's de astăzi, care îmbrățișează aproape toate manifestările mai de seamă ale Angliei din ultimii 250 ani în materie de comerț, marină, mișcări sociale. Ea (instituția Lloyd's) a avut o influență covârșitoare asupra tuturor celorlalte întreprinderi ale lumii: astăzi există un „Nord-deutscher Lloyd, Lloyd Americano, Lloyd Adriatico, Lloyd Brasileiro, Lloyd Chileno, Lloyd del Pacifico, Lloyd Mediterraneo, Lloyd Royal Belge, Lloyd Triestino și ca ultimă minune, un Deutscher Lloyd Aero-Club.

Așa de adânc a fost săpat acest nume în conștiința națiunii engleze, că chiar și pe vremea când din cafeneaua cea mică nu mai rămăsese nici zid, nici urmă de piatră, mult timp încă, până

aproape de curând, scrisorile destinate Lloydului de către amiralitatea și oficialitățile engleze erau adresate pe numele „Lloyd's Coffe-house“.

În vremea aceea apărea la Londra un singur ziar, care nu cuprindea aproape nimic din ceea ce ar fi putut interesa pe un om de afaceri. Această lacună o întregi fila de hârtie, scrisă cu cerneală și afișată pe peretele cafenelei din Lombardstreet. Ea a fost și sâmburele din care s'au născut „Lloyd's List“ și „Lloyd's Register“, două publicații, cari alcătuiră mai târziu fundamentul serviciului de informații al Lloydului în materie de navigație.

— În anul 1713 muri Lloyd. Moștenitor rămasese fiica lui, căsătorită cu angajatul prăvăliei, chelnerul William Newton. Acesta deși silit, în urma lipsei de încăperi și a clientelei tot mai numeroase, să deschidă în altă parte prăvălie, nu schimbă totuși firma întreprinderii, ci o modifică numai. Noul local de cafea, în imediata apropiere a celui vechiu, purta numele „New Lloyd's Coffe-house“. Și cu toate că în decursul deceniilor și al veacurilor întreprinderea îmbracă proporții gigantice, cu toate că dintr'un local modest al Lombardstreetului din vechime se metamorfoză într'unul din monumentalele palate ale faimoasei Londre de astăzi, cu toate că însuși obiectul comerțului casei se schimbă fundamental, până la nerecunoscut — din cafea, întreprinderea a ajuns cea mai puternică societate de asigurare — cu toate că nici chiar proprietarii nu mai erau aceiași (o parte din clienți au devenit patroni), firma întreprinderii rămase mereu cea veche.

La începutul secolului al XIX se puseră pe tapet și-si aflară rezolvarea aci, în nouile localuri, toate problemele multilaterale, toate chestiunile dificile, cari caracterizează asigurarea însăși.

Prima lovitură mai serioasă, care servi drept cauză pentru a schimba radical și sănătos măsurile ce sunt de luat în materie de afaceri, fu catastrofa flotei Smyrna: În anul 1693 a fost capturată de către niște pirați francezi o întreagă flotă comercială, compusă din 100 vapoare engleze și olandeze, cu o încărcătură în valoare totală de cca Lei 1.000.000 Pfundzi sterling. Între acei cari au avut de suportat această pagubă de proporții puțin obișnuite a fost și un personaj, pe care lumea îl cunoaște mai bine dintr'alt domeniu, acel al literaturii: Daniel Foë autorul romanului Robinson Crusoe.

Răsboaiele napoleoniene au dat ocazia la noui pierderi. Francezii, ajutați de Spanioli, scufundară o flotă englezească de 55 vase, ceea ce îi costă pe Englezi iarăși cca o jumătate de mi-

lion Pfundzi sterling. Firește, în urma acestor evenimente, mulți dintre asigurătorii s'au văzut constrânși să înceteze plățile. Între aceștia se afla și fondatorul „Times“-ului, care se ocupase și înaintea nenorocirii, timp de 12 ani, cu afacerile de asigurare și anume cu asigurarea vaselor, cari transportau cărbuni.

(Continuare în numărul viitor).

Situația.

Prima perioadă legislativă a actualului parlament s'a terminat cu succes desăvârșit. S'au construit în întregime nouile baze legale necesare reorganizării vieții noastre de stat conform programului guvernului.

A comenta în bine sau rău efectele acestor legi, cari deocamdată sunt simple hârtii, este pripit. Numai aplicarea lor poate dovedi cari sunt bune și cari sunt rele.

În general, pornind din intențiuni sincere și căutând să servească exclusiv binele public, ele nu pot aduce decât îmbunătățirea vieții noastre publice.

Cu privire la legile cu caracter economic, sunt îndreptățite unele rezerve. Nimenea nu va desaproba nizuința acestora de a sprijini elementul țărănesc. Ele sunt însă pătrunse de un spirit prea îngrijorat de soarta elementului țărănesc. Amestecul — direct sau prin diferitele instituțiuni create spre acest scop — ce și-a asumat statul prin aceste legi pentru propășirea elementului țărănesc, nu poate da rezultate utile nici pentru binele general și nici pentru binele țărănimii. Nouile instituțiuni create — funcționând pe bază pur comercială — tinzând să satisfacă direct toate nevoile țărănimii, trag între finanța și comerțul particular pe de o parte și între pătura agriculturii noastre pe de altă parte, bare de izolare.

*

Se apropie valorizarea recoltei în care sunt puse toate speranțele pieței.

Deocamdată numai orzul este la ordinea zilei. Recolta acestuia de 120—140.000 vagoane exportabile este de calitate foarte bună având greutatea de 66 kgr. față de media obișnuită de 62 kgr. Calitatea bună, mai departe faptul că piața americană în prezent nu se arată capabilă de concurență, ne ușurează mult exportul cu deosebire spre Anglia și Germania. Grosul exportului încă nu a început, mărfurile exportabile au început însă să curgă spre porturile Dunărene.

Se remarcă mult pe piață activitatea Institutului de Import-Export de pe lângă Banca Centrală Cooperativă. Conducătorii acestui institu-

dnii Vârgolici, fost director și conducător la secția cerealelor a Băncii Blank, dl Cercel și dl Tatos, sunt buni și experimentați factori ai negoțului de cereale. Prezența dlor pe piață dau cu siguranță o directivă sănătoasă exportului. Concurența mare ce o fac însă pe piață nu prea este leală, dacă ținem seama de marile avantagii ce Institutul de Import-Export le are față de celelalte case exportatoare.

În legătură cu această activitate de export se simte mult lipsa unor burse de cereale bine organizate, cari prin publicațiuni zilnice să arate lumii — doritoare de mai bine — mersul operațiunilor de export și tendința pieței. Factorii răspunzători ar trebui să instaleze în Capitală un târg perfect de cereale de unde să se îndrumeze întregul export al țării. Cum formarea prețurilor la export se orientează strict după fluctuațiunile piețelor străine, Bucureștii sunt cei mai chemați a îndeplini acest rol având legături telefonice cu toate centrele Europene. Se poate că cercurile cerealiste exportatoare nu prea solicită un astfel de târg. Ele sunt învățate a trata afacerile lor pe șoptite sau pe ascuns. Nu știu dacă prin modul acesta de negociere își servesc mai bine interesele lor particulare. Cert este însă, că interesul general suferă din această cauză.

Dacă recolta orzului și a porumbului este strălucită, succesul în mare parte este al dlui Ministru al agriculturii. Condițiunile anormale climaterice și sărăcia mare a agricultorilor din primăvara trecută nu l-au descurajat, și cu toate că timpul sămănăturii trecuse de mult, prin severele dispozițiuni luate, continuând lucrările chiar și în luna Maiu, aproape nu a rămas loc neînsămânțat. Vremea i-a apreciat aceste nizuințe și intențiuni bune, și i-a încoronat opera de succes.

București.

Remizier.

Impozite. Legea Timbrului.

Dobânzile impozitului pe global.

Ministerul de finanțe a trimis tuturor Ad.țiilor financiare din țară următoarea circulară: Prin legea relativă la modificarea art. 116, alin. 2 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe și pentru înființarea impozitului pe venitul global publicată în Monitorul Oficial No. 159-bis din 21 Iulie 1929, art. 116, alin. 2 a fost modificat în sensul că sumele înscrise în roluri și neplătite la datele arătate de art. 115, vor produce în folosul Statului o dobândă de 15 la sută anume, calculată lunar dela prima zi a trimestrului următor exigibilității impozitului și după efectuarea impunerii conform art. 114.

Potrivit acestei dispozițiuni au intervenit două modificări esențiale ale art. 115, alin. 2, și anume:

a) Pentru impozitele directe înscrise în matricolă și rol și neplătite până la data promulgării legii modificatoare, dobânda nu va mai fi de 9 la sută ci de 15 la sută;

b) Obligativitatea încunoștințării pe cale de publicitate pentru fisc prin care se fixa termenul dela care începeau să curgă dobânzile, a fost înlăturată.

Dobânzile vor începe să curgă deci automat, fără altă formalitate cu începere din prima zi a trimestrului următor exigibilității impozitului, și numai după efectuarea impunerii în condițiunile prevăzute de art. 114.

Celelalte dispozițiuni ale art. 116 din lege rămân nemodificate.

Cum termenele exigibilității impozitelor sunt precis indicate în art. 115, alin. a) și b), fără îndoială că aplicarea acestui text de lege modificator nu poate întâmpina nici o dificultate, căci dacă impozitele au devenit exigibile în cursul unui trimestru, dobânda aferentă lor se va percepe neapărat cu începere dela prima zi a trimestrului următor, ea calculându-se lunar.

Aplicarea dobânzei și înlăturarea pentru fisc a obligației încunoștințării, pe cale de publicitate, nu exclude bine înțeles utilizarea gradelor de urmărire obișnuite, prevăzute de legea de percepere și urmărire în vederea încassării impozitelor.

Aplicarea acestei legi modificatoare făcându-se pe ziua de 21 Iulie 1929, data promulgării ei, toate impozitele directe datorite pe epoca anterioară trimestrului Iulie 1929 se vor încasa începând dela data de mai sus cu dobânda sporită la 15 la sută.

Impozitele datorite pe trimestrul Iulie 1929 și neachitate în cursul acestui trimestru vor suporta dobânda de 15 la sută cu începere dela 1 Octombrie 1929, urmând apoi ea în viitor să se calculeze în mod automat dobânda așa cum se arată mai sus.

CRONICĂ.

Necrolog. Gheorghe Adam, fostul director general a băncii „Victoria“ din Arad, la 30 Iulie a. c. în etate de 58 ani a decedat după lungi și grele suferinți.

*

Balanta comercială a României pe primul semestru din 1929. Înfațișăm aici situația comerțului de import-export al României pe primul semestru al anului curent, după datele adunate

de direcția generală a statisticii din Ministerul de finanțe:

	1929 VALORI LEI		
	Import	Export	Balanța Lei
Ianuarie	2.377,068.206	1.715,012.142	665,956.064
Febr.	1.663,244.807	1.007,773.141	555,471.666
Martie	2.307,965.578	1.470,467.661	837,497.917
Aprilie	2.681,458.332	1.919,557.892	761,900.440
Maiu	2.809,517.104	2.006,403.130	803,613.974
Iunie	2.426,252.887	19,461.941	51,798.846
Total	14.266,406.914	10.029,175.907	4.277,231.007

lata acum situația comerțului nostru exterior pe aceeași perioadă a anului trecut:

	1928 VALORI LEI		
	Import	Export	Balanța Lei
Ianuarie	2.564,034.461	1.627,242.867	936,791.594
Febr.	2.520,666.742	1.645,499.171	875,161.571
Martie	3.119,953.496	2.821,825.467	298,128.029
Aprilie	2.590,476.752	1.975,219.481	615,257.271
Maiu	2.997,767.686	2.386,389.433	611,018.253
Iunie	2.618,506.938	2.220,910.565	307,596.373
Total	16.411,340.075	12.617,386.984	3.733,953.091

Organizarea vânzării cerealelor. Pe lângă Ministerul agriculturii și domeniilor s'a constituit o comisiune care să studieze întreaga problemă a comerțului de cereale adică organizarea vânzării, construirea de silozuri, transport, depozitare precum și orice alte chestiuni în legătură cu comerțul de cereale.

Această comisiune se compune din: dl Dr. Ernest Ene, delegat al ministerului de industrie și comerț și dnl: Emil Petrini, Ion Marian și I. Popovici-Max, delegați al ministerului de agricultură și domenii. Dl Th. Mândru, delegat al Unității Camerilor de agricultură. Dl ing. Miculescu, delegat al direcțiunii generale C. F. R. Dl ing. Demetriade delegat al Direcțiunii porturilor. Dl N. Vârgolici, delegat al Centralei Cooperativelor de import și export, precum și dl profesor Brancovici.

Comisiunea va lucra sub prezidenția dlui Dr. Ernest Ene, secretarul general al ministerului de industrie și comerț și-și va termina lucrările până la 30 Octombrie a. c.

Restanțele impozitelor din Cluj se urcă la aproape un miliard. Dl Dr. Tarța, administratorul financiar al Clujului, a făcut o comunicare reprezentanților presei, pentru a fi adusă la cunoștința publică, cu privire la achitarea impozitelor și restanțelor. Administratorul financiar declară că încassarile să se facă cât se poate de regulat, nemai admitându-se nici un fel de păsuirii. În ce privește restanțele, administratorul financiar afirmă că sunt de încasat peste 500 de milioane din județ și aproape 400 milioane

din oraș. Licitațiile obiectelor debitorilor din județ se vor face în târgurile cele mai apropiate, pentru ca statul să poată obține cât mai mult asupra acestor vânzări.

*

Intensificarea încassării impozitelor. Ministerul de finanțe a trimis un ordin circular tuturor administrațiilor financiare din țară, prin care le pune în vedere că fiind seamă de nevoile Statului, să ia imediat măsurile ce vor crede de cuviință, pentru a intensifica încassarea tuturor impozitelor pe anul în curs, cum și încassarea rămășițelor datorate de contribuabili pe anul trecut. În continuare, ordinul ministerului de finanțe arată că acum se va putea face mai ușurință încassarea impozitelor, grație anului bun agricol. Ministerul de finanțe atrage atenția administratorilor financiarilor că va urmări cu cea mai mare atenție modul cum se încasează impozitele, făcându-le cunoscut că acei administratori financiarilor cari vor da dovadă de multă vigoare în încassarea impozitelor vor fi notați pentru avansare, iar aceia cari se vor dovedi că neglijează încassarea impozitelor, fără a putea justifica aceasta, vor fi lăsați în urmă la avansare.

Situațiunea sumară a Băncii Naționale a României

Extragem din ultima situațiune sumară, dela 27 Iulie 1929, a Băncii Naționale următoarele poziții:

Activ	Lei
Aur în țară și străinătate	8.717,878.048
Devize	1.612,189.376
Monetă divizionară	3,550.095
Portofoliul comercial	9.063,186.442
Imprumuturi pe efecte publice, warante etc.	946,229.956
Datoria Statului	3.958,659.838
Avansuri temporare Tezaurului	2.000,000.000
Efecte publice	600,442.183
Fonduri de pensii și asistență pentru personal	105,378.411
Imobile	377,876.990
Mobilier și mașini de imprimare	60,630.206
Cheltuieli de administrație	47,322.688
Efecte și avansuri rambursat prin Stat	1.671,850.000
Argint—Lingouri și monete	6,372.836
Conturi diverse	1.316,440.042
Aur la Moscva	
Totalul activelor	30.488,320.687

Pasiv	Lei
Capital	600,000.000
Fonduri de rezervă diverse	702,379.416
Bilete B. N. R. în circulațiune	19.187,882.280

Conturi curente și recepse la vedere	7.355,786.168
Dobânzi și beneficii diverse	98,470.977
Conturi diverse	2.323,487.710
Raportul între stocul de aur și angajamente	32·84 ⁰ / ₀
Raportul între stocul total și angajamente	38·36 ⁰ / ₀
Taxa: { Scont	9 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
{ Dobânda	10 ¹ / ₂ ⁰ / ₀

Cursul Valorilor la București

la 8 August 1929.

EFECTE

	Dob. anuală	Cursul
Rentă 1913 original	4 ¹ / ₂	70—80
Rentă 1913 duplicate	4 ¹ / ₂	70—80
Scris Rurale	5	50 ¹ / ₂ —50 ³ / ₄
Scris Urb. București	5	51—51 ¹ / ₄
Scris Urb. Iași	5	49 ¹ / ₄ —49 ¹ / ₂
Comuna București	4	50—60
Comuna București	5 ⁰ / ₀	50—60
Imprumutul Național 1916	5	63 ¹ / ₂ —64
Imprumutul Unirii 1919	—	58 ¹ / ₄ —58 ¹ / ₂
Imprumutul Refacerii 1920	5	58 ¹ / ₂ —59
Renta împrumutării	5	54—54 ¹ / ₂
„ 1903 original	5 ⁰ / ₀	80—90
„ 1903 duplicate	5 ⁰ / ₀	50—60

BĂNCI

	Val. nom.	Cursul
Banca Națională	500	10300—10400
Marmorosch Blank & Cie ex. cup.	500	1130—1140
Românească	500	910—920
„ pui	500	815—820
De Scont ex. cup.	500	335—340
Comerc. Română	500	990—1000
Credit Român ex. cup.	500	940—960
Generala	500	625—640
Vilicola	500	320—330
Comerț Craiova opt.	500	880—890
Com. Ital. și Rom.	500	740—750
Albina Sibiu ex. cup.	500	1025—1050
Carpaților	500	475—500
Franco-Română	500	90—100

ASIGURĂRI

Dacia-România ex. cup.	2000	6250—6350
Naționala	500	1180—1200
Generala	500	2400—2500
Agricola ex. cup.	500	1100—1150
Steaua României	500	980—1000
Prevederea	200	470—480
Soc. Urania	1000	2300—2400

PETROLIFERE

Steaua Română	500	1280—1300
Astra Română	500	2185—2200
Speranța opt.	500	1150—1200

	Val. nom.	Cursul
Speranța pui	500	625—650
Petrol Blok	500	290—295
Petrolul Rom. opt.	500	550—560
Petrolul Rom. (pui)	500	200—225
I. R. D. P. opt.	500	290—300
Concordia	250	1200—1220
Creditul Minier opt.	500	600—605

DIFERITE SOCIETĂȚI

Reșița	500	730—740
C. Tramv. Buc.	500	950—960
Govora-Călimănești purtător	200	240—250
Govora-Călimănești nom.	200	250—235
Cartea Românească	500	350—355
Creditul Technic purt.	500	460—470
Creditul Technic nom.	500	430—440
Letea opt. ex. cup.	500	715—720
Clădirea Românească opt.	500	625—635
Mica	500	540—550
Carpatina	500	1000—1050
Credit Industrial ex. cup.	1000	860—865

MONED EEFECTIVE

Dolari	167·90—168·—
Sterline	816—819·—
Lirele	8·97—9·02
Cor. cehe	5·03—5·05
Franci francezi	6·72—6·75
Franci belgieni	4·68—4·72
Franci elvețieni	32·80—33·—
Mărci germane	40·25—40·40
Zloți	18·95—19·20
Șilingi austr.	23·90—24·—
Pengő	29·60—29·70
Dinari	2·98—3·02
Leva	1·22—1·23 ¹ / ₂
Drachme	2·23—2·25
Lire otomane	82·00—82·50
Napoleon	650—655·—

„ȘERCAIANA“

instituit de credit și economii, soc. pe acții, Șercaia

Concurs.

„Șercaiana“ Inst. de credit și econ. s. a. Șercaia, publică concurs pentru ocuparea unui post de

Funcționar - contabil

Dela reflectanți se cere, să producă certificat despre absolvirea unei școli superioare de comerț și praxa ce o are.

Ofertele cu indicația pretenșiunilor de salariu sunt a se înainta cel mai târziu până în 25 August a. e., iar postul este a se ocupa la 1 Septembrie a. e.

Consiliul de administrație.